بسمه تعالى

آزمایشگاه شبکه دانشکده برق و کامپیوتر دانشگاه صنعتی اصفهان

پاییز ۱۴۰۳ دکتر حیدرپور، دکتر فانیان

پیش گزارش آشنایی با مسیریابی میان شبکههای محلی مجازی (static) در روتر و مسیریابی ایستا (static)

فهرست:

مسیریابی
مسیریابی
سخت افزار
نرم افزار
دستورات پیکربندی
پیکربندی اینترفیس FastEthernet
پیکربندی اینترفیس Serial
پیکربندی اینترفیس Loopback
بررسی وضعیت اینترفیسها
مسیریابی استاتیک
مسیریابی بین شبکههای محلی مجازی (Inter-VLAN Routing) در روتر

روتر

روتر یا مسیریاب (Router) دستگاهی است که بستههای داده را بین شبکههای کامپیوتری جابجا میکند تا آنها را به مقصد مناسب برساند. این دستگاه به عنوان واسطی بین دو یا چند شبکه، مانند اینترنت و شبکه محلی (LAN) عمل میکند.

روتر یک آدرس IP به هر کدام از دستگاههای شبکه میدهد تا در هنگام دریافت و ارسال دادهها، آدرس مقصد یا مبدا خود را بداند. با این کار، روتر مطمئن خواهد بود که بستههای ارسالی یا دریافتی همیشه به مقصد صحیح خود خواهند رسید و در مسیر شبکه گم نمیشوند.

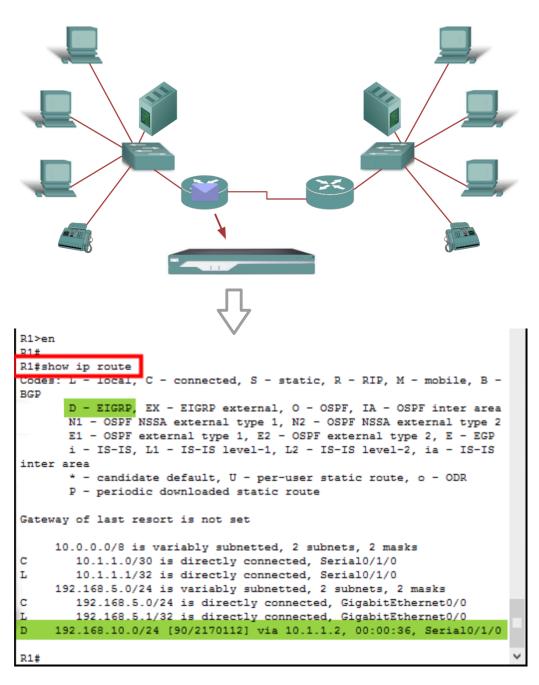
بین (Routing Table)، ترافیک (Traffic) بین به طور کلی، روتر با استفاده از جدول مسیریابی (Routing Table)، ترافیک (Firewall) بین دستگاههای مختلف یک شبکه را هدایت میکند. همچنین، این دستگاه ویژگیهای امنیتی مانند (Network Address Translation - NAT) و ترجمه آدرس شبکه (Network Address Translation - NAT) را نیز فراهم میکند تا شبکه را در برابر دسترسی غیرمجاز حفاظت کند.

مسيريابي

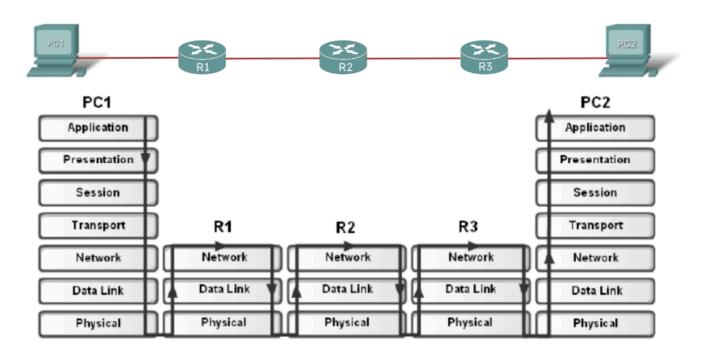
به منظور برقراری ارتباط بین چند شبکه از روتر استفاده میشود؛ بنابراین وظیفهی اصلی یک روتر هدایت بستهها به سمت شبکههای مقصد محلی یا دور دست است که این کار را در قالب دو بخش زیر انجام میدهد:

- تعیین بهترین مسیر برای ارسال بستهها
- هدایت بستهها به سمت مقصد مورد نظر

بهترین مسیر بر اساس معیار مشخصی تعیین میگردد و در جدول مسیریابی قرار داده میشود. آنگاه مسیریابی بر اساس این جدول انجام میگیرد. روترها میتوانند بستههایی را از اینترفیس (Ethernet) با پروتکلهای لایه-پیوند-دادهی (Data link layer) متفاوتی مانند اترنت (Point-to-Point Protocol) ppp قرار دریافت و بر روی اینترفیسهای مربوطه با پروتکلی دیگر مانند (Point-to-Point Protocol) ppp قرار دهند.

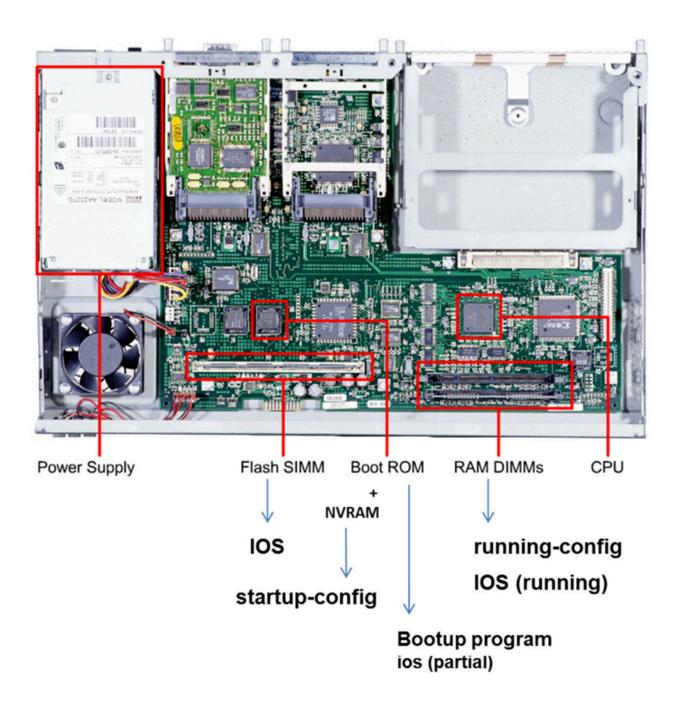
به طور کلی روتر یک تجهیز لایه ۳ است. بنابراین با دریافت سیگنالها در لایه فیزیکی آنها را به صورت فریم های لایه ۲ مرتب کرده و پس از جداسازی header و trailer آنها، بسته IP را استخراج می کند. پس از به دست آمدن آدرس مقصد، بهترین مسیر بر اساس جدول مسیریابی تعیین و بر روی آن اینترفیس مربوطه قرار داده میشود و آنگاه فریم متناسب با اینترفیس و پروتکل تنظیم شده، بر روی آن بازسازی و در نهایت به صورت سیگنالهای متناسب با رسانه مربوطه، ارسال می گردد.

سخت افزار

سخت افزار روتر، مانند یک کامپیوتر از اجزایی مانند منبع تغذیه، واحد پردازشگر مرکزی و چندین نوع حافظه تشکیل شده است.

- ROM: برنامه بالا امدن روتر درون این حافظه ذخیره میشود.
- Flash: سیستم عامل روتر بر روی این حافظه ذخیره میشود.
- NVRAM: پیکربندیهای قبلی روتر درون فایلی به نام startup-config ذخیره میشود.
- RAM: با روشن شدن روتر، سیستم عامل بر روی این حافظه موقتی کپی میشود؛ همچنین تنظیمات قبلی روتر از فایل startup-config، بر روی فایلی به نام running-config بر روی این حافظه موقتی قرار میگیرد.

نرم افزار

همانند یک کامپیوتر، روترها نیز نیازمند یک سیستم عامل هستند. سیستم عامل اختصاصی سیسکو برای روترها، (Internetwork Operating System) نام دارد. این سیستم عامل سرویسهای زیر را مهیا می سازد:

- مسیریابی و سوئیچینگ
- دسترسی امن و قابل اعتماد به منابع شبکه

سیستم عامل IOS برای سختافزارهای مختلف و کاربردهای گوناگون انواع متفاوتی دارد که بایستی به هنگام انتخاب سیستم عامل این موارد مدنظر قرار گیرد.

دستورات پیکربندی روتر

Router > enable	برای تغییر حالت از user EXEC به Privileged EXEC
Router # configure terminal	برای تغییر از حالت exec به حالت کانفیگ گلوبال
Router (config) # hostname R1	برای تغییر نام روتر
R1 (config) # exit	برای بازگشت به مود قبلی
R1 # show interface stats	برای نمایش اینترفیسهای روتر
R1 # end	برای بازگشت به حالت exec مود

دقت فرمایید بسیاری از دستوراتی که تا به اینجای کار برای سوئیچها (علیالخصوص سوئیچ لایه سه) استفاده کردهاید، بر روی روتر نیز به همان شکل خواهند بود مگر در مواردی که آنها را ذکر خواهیم کرد.

روترها از دو نوع اینترفیس (LAN (fast Ethernet) و WAN تشکیل شده است که به منظور استفاده بایستی پیکربندی شوند.

پیکربندی اینترفیس FastEthernet

علاوه بر آدرس دهی اینترفیس بایستی اینترفیس روشن شود اینترفیس ها در حالت پیش فرض خاموش هستند.

```
Router(config) #interface FastEthernet 0/0
Router(config-if) #ip address 192.168.10.1 255.255.255.0
Router(config-if) #no shutdown
Router(config-if) #exit
Router(config) #

Interface Address Subnet Mask
```

پیکربندی اینترفیس Serial

برای اینترفیس سریال در صورتی که اینترفیس، DCE باشد بایستی کلاکریت تنظیم شود البته اینترفیس میتواند DTE باشد که در این صورت کلاکریت آن، از سمت DCE تعیین میشود و نیازی به تنظیم کلاک ندارد. یادآوری میشود DCE یا DTE بودن اینترفیس از روی کابل مشخص میگردد.

```
Router(config) #interface Serial 0/0/0
Router(config-if) #ip address 192.168.11.1 255.255.252
Router(config-if) #clock rate 56000
Router(config-if) #no shutdown
Router(config-if) #exit
Router(config) # Interface Address Subnet Mask
```

اینترفیس Loopback

یک اینترفیس مجازی است که به منظور تست کردن برخی سناریوها بهجای اتصال یک اینترفیس فیزیکی مورد استفاده قرار میگیرد. این اینترفیس بایستی ابتدا به صورت زیر تعریف شده و آنگاه آدرس دهی شود. یادآوری میشود این اینترفیس به صورت پیشفرض روشن است و نیازی به no ندارد.

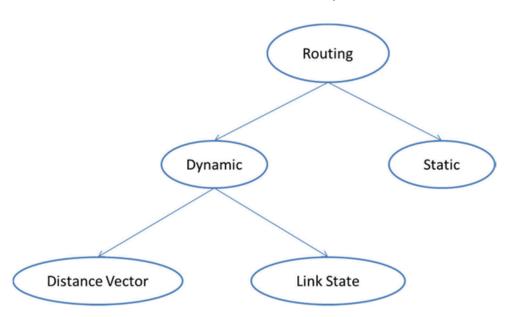
```
Router(config)# interface loopback [loopback_id]
Router(config-if)# ip address [ip_address] [subnet_mask]
```

بررسى وضعيت اينترفيسها

با استفاده از دستور زیر میتوان وضعیت اینترفیسها و آدرسهای آنها را بررسی کرد. در صورتی که اینترفیسی به صورت صحیح پیکربندی شده باشد و مشکل خاصی از نظر کابلهای ارتباطی نداشته باشد و طرف دیگر نیز به درستی تنظیم شده باشد. پرچمهای وضعیت و پروتکل آن اینترفیس در حالت up-up خواهد بود در غیر این صورت مشکلی وجود دارد.

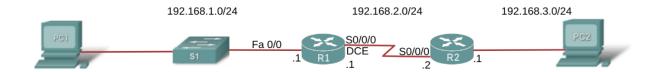
Router1#show ip	interface brief				
Interface	IP-Address	OK?	Method	Status	Protocol
FastEthernet0/0	192.168.254.254	YES	NVRAM	up	up
FastEthernet0/1	unassigned	YES	unset	down	down
Serial0/0/0	172.16.0.254	YES	NVRAM	up	up
Serial0/0/1	unassigned	YES	unset	administratively down	down

مسیریابی را میتوان به صورت زیر تقسیم بندی کرد:

مسیریابی استاتیک

در شبکه زیر پس از پیکربندی اینترفیسها، روتر R1 قادر به دسترسی به شبکه 192.168.3.0/24 نخواهد بود. بدین منظور بایستی در جدول مسیریابی آن، این شبکه وجود داشته باشد. در زیر نحوه اضافه کردن مسیر به صورت استاتیک نشان داده شده است.

اکنون میتوان مسیر اضافه شده برای شبکه مورد نظر را در جدول مسیریابی مشاهده کرد.

```
R1#show ip route

Codes: C - connected, S - static, I - IGRP, R - RIP, M - mobile, B - BGP

D - EIGRP, EX - EIGRP external, O - OSPF, IA - OSPF inter area

N1 - OSPF NSSA external type 1, N2 - OSPF NSSA external type 2

E1 - OSPF external type 1, E2 - OSPF external type 2, E - EGP

i - IS-IS, L1 - IS-IS level-1, L2 - IS-IS level-2, ia - IS-IS inter area

* - candidate default, U - per-user static route, o - ODR

P - periodic downloaded static route

Gateway of last resort is not set

C 192.168.1.0/24 is directly connected, FastEthernet0/0

C 192.168.2.0/24 is directly connected, Serial0/0/0

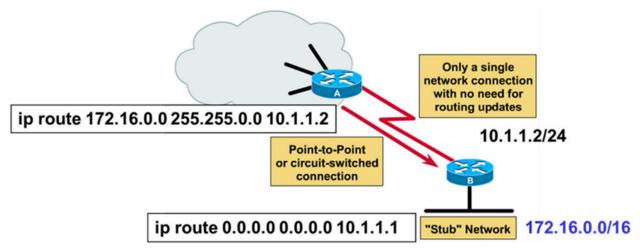
S 192.168.3.0/24 [1/0] via 192.168.2.2
```

مسیر پیشفرض Default Route

با استفاده از دستور زیر میتوان یک مسیر پیشفرض تعریف کرد در این صورت اگر بستهای وارد روتر گردد که با هیچ یک از مسیرهای جدول مسیریابی همخوانی نداشته باشد، به این مسیر هدایت میگردد. در حقیقت این مسیر با هر آدرس شبکهای همخوانی دارد.

یک از کاربردهای static route در شبکههای واقعی زمانی است که یک شبکه تنها از طریق یک Stub دیگری متصل است. به چنین مسیریابی، Stub گفته میشود. در این صورت برای static route گفته میشود. در این مورت برای static route به static route و برای روتر Gateway هم یک Stub router به سمت Stub router تعریف میشود.

مسیریابی بین شبکههای محلی مجازی (Inter-VLAN Routing) در روتر

برای استفاده از روتر در فرایند InterVLAN Routing دو راه داریم.

۱. برای هر یک از شبکههای محلی مجازی تعریف شده، یک پورت به روتر متصل کرده و آن پورت را به عنوان Gateway شبکه متناظر تعریف کنیم. با توجه به اینکه تعداد پورتهای یک روتر محدود است این روش مقیاس پذیر نبوده و در عمل کاربرد چندانی ندارد.

۲. یکی از پورتهای روتر را به سوئیچ متصل کرده و تمامی ترافیک VLAN ها را از آن پورت عبور بدهیم. در ادامه با این روش که به آن Router on a stick یا ROAS گفته میشود آشنا خواهیم شد.

با توجه به اینکه باید ترافیک چندین VLAN مختلف از یکی از اینترفیسهای روتر رد شود، باید این اینترفیس را به چندین اینترفیس مجازی تقسیم کنیم. هر یک از این اینترفیسهای مجازی که به آنها Subinterface گفته می شود متناظر با یک VLAN هستند.

برای فعال سازی ROAS اعمال زیر را انجام میدهیم:

• بر روی سوئیچ اینترفیس متصل به روتر را به صورت Trunk تنظیم میکنیم:

```
Switch(config)# interface [interface_id]
Switch(config-if)# switchport trunk encapsulation dot1q
Switch(config-if)# switchport mode trunk
```

• اینترفیس روتر متصل به سوئیچ را نیز به صورت زیر تنظیم میکنیم:

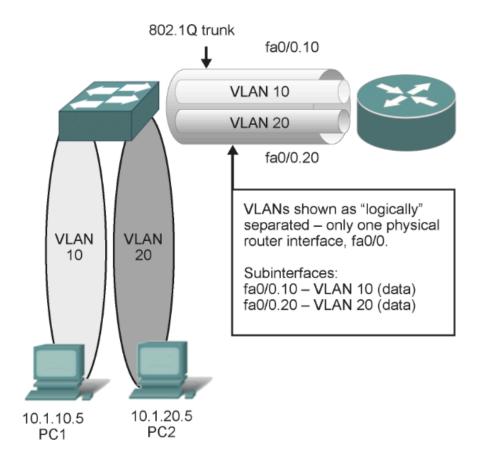
برای هر یک از VLAN های تعریف شده در شبکه، یک Subinterface در روتر میسازیم:

```
● ● ●

Router(config)# interface [interface_id.subinterface]
```

در Subinterface ساخته شده، Encapsulation را تنظیم و سپس آدرس ip تنظیم میکنیم:

```
Router(config-subif)# encapsulation [dot1q | isl] [vlan-id]
Router(config-subif)# ip address [ip_address] [subnet_mask]
```


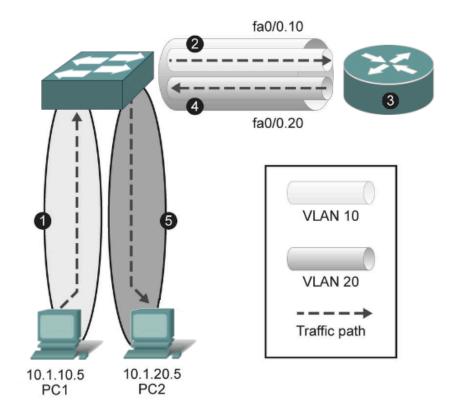
مثال: برای تنظیم توپولوژی بالا دستورات زیر را بر روی روتر و سوئیچ اجرا میکنیم:

```
Router(config)# interface FastEthernet0/0
Router(config-if)# no shutdown
Router(config-if)# interface FastEthernet 0/0.10
Router(config-subif)# encapsulation dot1q 10
Router(config-subif)# ip address 10.1.10.1 255.255.255.0
Router(config-subif)# exit
Router(config)# interface FastEthernet 0/0.20
Router(config-subif)# encapsulation dot1q 20
Router(config-subif)# ip address 10.1.20.1 255.255.255.0
Router(config-subif)# exit
```

Switch(config)# interface FastEthernet 0/1
Switch(config-if)# switchport trunk encapsulation dot1q
Switch(config-if)# switchport mode trunk

در این حالت زمانی که بستهای از PC1 به مقصد PC2 ارسال میشود مراحل زیر طی میشود:

- بسته از کامپیوتر وارد سوئیچ میشود(1) و با برچسب VLAN 10 به مقصد روتر
 ارسال شده و وارد Fa0/0.10 میشود.(2)
- روتر تشخیص میدهد که این بسته باید به VLAN 20 برود(3) و به همین خاطر آن را
 روی Fa0/0.20 برای سوئیچ ارسال کرده و بسته روی سوئیچ با برچسب 20 VLAN دریافت میشود.(4)
 - سوئیچ بسته را به PC2 تحویل میدهد.(5)

پیروز باشید :)

• • •